

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1TdoV/19/2015
Identifikačné číslo spisu:	9506100099
Dátum vydania rozhodnutia:	03.08.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:9506100099.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov, JUDr. Daniela Hudáka, JUDr. Gabriely Šimonovej, JUDr. Aleny Šiškovovej a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci obvineného Ing. H. Z. pre pomoc k trestnému činu neodvedenia dane a poistného podľa § 10 ods. 1 písm. c/, § 148a ods. 1 alinea 2, ods. 4 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 30. júna 2002, na neverejnom zasadnutí konanom 3. augusta 2016 v Bratislave o dovolaní obvineného proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. decembra 2011, sp. zn. 1To 10/2010, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. a/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. H. Z. sa odmieta.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) o.i. podľa § 256 Tr. por. v znení účinnom do 31. decembra 2005 zamietol odvolanie obvineného Ing. H. Z. proti rozsudku Špeciálneho súdu v Pezinku z 28. apríla 2008, sp. zn. PK 2Tš 29/2006, ako nedôvodné.

Špeciálny súd v Pezinku uznal obvineného Ing. H. Z. vinným z pomoci k trestnému činu neodvedenia dane a poistného podľa § 10 ods. 1 písm. c/, § 148a ods. 1 alinea 2, ods. 4 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 30. júna 2002 (ďalej len „Tr. zák.“), a to na skutkovom základe tam bližšie uvedenom.

Obvinenému bol za to uložený podľa § 148a ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. zaradený do II. nápravnovýchovnej skupiny.

Proti vyššie citovanému rozsudku najvyššieho súdu podal obvinený Ing. H. Z. prostredníctvom ním splnomocneného obhajcu, písomným podaním z 20. júla 2015, doručeným prvostupňovému súdu 14. augusta 2015, dovolanie. Ako dovolacie dôvody pritom označil dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. d/, a písm. i/ Tr. por.

Z pohľadu rozhodnutia dovolacieho súdu (viď nižšie uvedenú argumentáciu) je významné uviesť, že naplnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. d/ Tr. por. (verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky) odôvodnil

obvinený konkrétne tým, že odvolací senát najvyššieho súdu vykonal verejné zasadnutie dňa 19. decembra 2011 i napriek tomu, že o uvedenom termíne nevedel a nebol o ňom informovaný. Nie je pravdou, že sa vyhýbal preberaniu zásielok (tak, ako to konštatoval odvolací senát), ale vzhľadom na jeho vážny zdravotný stav sa liečil, a z toho dôvodu mu preto ani nebolo doručené predvolanie. Dňa 17. novembra 2011 bol operovaný na kýlu vo Fakultnej nemocnici v Banskej Bystrici, následne bol 10 dní hospitalizovaný a potom sa zdržiaval a zotavoval vo B. S. u svojej priateľky Q. I., O. XX, B. S.. Čo sa týka napadnutého rozhodnutia, toto mu rovnako nebolo doručené a dozvedel sa o ňom až pri jeho zadržaní v Prahe.

Najvyšší súd ako súd dovolací v zmysle § 378 Tr. por. vec predbežne preskúmal a zistil, že dovolanie obvineného bolo v danom prípade podané oneskorene, teda po lehote uvedenej v § 370 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 370 ods. 1, veta druhá Tr. por. ak sa dovolanie podáva v prospech obvineného, možno ho podať do troch rokov od doručenia rozhodnutia obvinenému; ak sa rozhodnutie doručuje obvinenému aj jeho obhajcovi alebo zákonnému zástupcovi, plyní lehota od toho doručenia, ktoré bolo vykonané najneskôr.

Podľa § 130 ods. 1 Tr. por. v znení účinnom do 31. decembra 2005 (v prvostupňovom i odvolacom konaní sa v zmysle § 564 ods. 4, § 10 ods. 5 zákona č. 301/2005 Z.z. konalo podľa Trestného poriadku v tomto znení) rozsudok sa v odpise doručí obžalovanému, prokurátorovi, zúčastnenej osobe a poškodenému, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, a to aj keď boli pri vyhlásení rozsudku prítomní.

Podľa § 130 ods. 2 Tr. por. v znení účinnom do 31. decembra 2005 ak má obžalovaný obhajcu alebo zákonného zástupcu, doručí sa odpis rozsudku aj im.

Podľa § 63 ods. 2 Tr. por. v znení účinnom do 31. decembra 2005 ak nebol adresát zásielky, ktorú treba doručiť do vlastných rúk, zastihnúť, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, zásielka sa uloží u orgánu, ktorý zásielku doručuje, a adresát sa vhodným spôsobom vyzdvihne, kde a kedy si ju môže vyzdvihnúť. Ak si adresát zásielku nevyzdvihne do troch dní od uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Napadnutý rozsudok najvyššieho súdu bol doručený obhajcovi obvineného JUDr. Jozefovi Škerdovi 2. mája 2012.

Obvinenému bol rozsudok doručovaný do vlastných rúk (§ 63 ods. 1 písm. c/ Tr. por. v znení účinnom do 31. decembra 2005), a to na adresu jeho trvalého pobytu - B. č. XXX/X, XXX XX K. Z dôvodu nezastihnutia obvineného v mieste doručenia, bola zásielka dňa 3. mája 2012 uložená na pošte, pričom adresát bol o tom písomne vyzvozený (ako vyplýva z v spise sa nachádzajúcej doručky - zv. č. 65, čl. 195).

Na to, aby mohol dovolací súd urobiť záver, že dovolanie obvineného Ing. H. Z. bolo podané oneskorene, bolo potrebné zodpovedať otázku, či možno považovať napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu obvinenému za doručené, resp. inak povedané, zistiť, či boli v preskúmvanej veci splnené všetky zákonné podmienky na konštatovanie, že rozhodnutie bolo obvinenému doručené fikciou k dňu 7. mája 2012 (t.j. márnym uplynutím lehoty troch dní od uloženia zásielky na pošte - vid' § 63 ods. 2, s použitím § 60 ods. 1, ods. 3 Tr. por. v znení účinnom do 31. decembra 2005).

K tomu najvyšší súd - a to i s prihliadnutím na tvrdenia obvineného, uvedené v ním podanom dovolaní - po preskúmaní predloženého spisového materiálu uvádza nasledovné:

Obvinenému bol napadnutý druhostupňový rozsudok doručovaný na už vyššie uvedenú adresu jeho trvalého pobytu, ním uvedenú na účely doručovania (§ 62 ods. 1, veta druhá Tr. por. v znení účinnom do 31. decembra 2005).

Na uvedenú adresu bolo obvinenému predtým zo strany odvolacieho súdu doručované upovedomenie o verejnom zasadnutí (a nie teda predvolanie, kedy by považoval súd jeho osobnú účasť na verejnom zasadnutí za nevyhnutnú), vytýčenom na 7. november 2011, ktoré si na pošte osobne prevzal dňa 18. novembra 2011 (zv. č. 62, č.l. 420).

Verejné zasadnutie sa napokon dňa 7. novembra 2011 neuskutočnilo s tým, že u obvineného Ing. H. Z. nemal súd doručenie upovedomenia vykázané. Konajúci predseda senátu však skonštatoval, že je zrejmé, že tomuto bol termín konania predmetného zasadnutia známy, keďže prostredníctvom svojho obhajcu zaslal lekárske potvrdenie o tom, že na uvedený deň je objednaný na operáciu inguin. hernie vo Fakultnej nemocnici s poliklinikou F. D. Roosevelta v Banskej Bystrici s poukazom na čo žiadal o ospravedlnenie svojej neúčasti a odročenie verejného zasadnutia (len na upresnenie je potrebné na danom mieste poznamenať, že ak obvinený v podanom dovolaní uvádza ako dátum operácie 17. november, ide z jeho strany o zjavný preklep, čomu nasvedčujú i ďalšie skutočnosti).

Odvolací senát najvyššieho súdu verejné zasadnutie odročil na 19. december 2011, kedy následne došlo k vyhláseniu napadnutého rozhodnutia, a to v neprítomnosti obvineného Ing. H. Z.. V zápisnici z daného zasadnutia sa uvádza, že menovaný sa vyhýba prebraniu zásielky na adrese, ktorú oznámil orgánom činným v trestnom konaní (doručenie nemá vykázané), pričom vzhľadom k tomu, že bol upovedomovaný a nie predvolávaný, súd považuje zásielku v zmysle § 62 ods. 4 Tr. por. v znení účinnom do 31. decembra 2005 za doručení dňom jej uloženia na pošte - t.j. 16. novembra 2011.

Dovolací súd sa po preštudovaní príslušného spisového materiálu plne stotožnil s tým názorom odvolacieho súdu, že obvinený Ing. H. Z. sa vyhýbal preberaniu súdnej zásielky na adrese svojho trvalého pobytu, keď na podporu uvedeného záveru považuje za potrebné zdôrazniť najmä tú skutočnosť, že z poštovej doručenky nachádzajúcej sa na č.l. 433 vo zv. č. 62 vyplýva, že k prvému neúspešnému pokusu o doručenie upovedomenia o termíne konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu (19. decembra 2011) obvinenému došlo dňa 15. novembra 2011, a keď i opakované doručenie v nasledujúci deň bolo neúspešné, bola dňa 16. novembra 2011 predmetná súdna zásielka uložená na pošte s tým, že adresát bol vyzvednutý o možnostiach jej vyzdvihnutia (v odbernej lehote do 4. decembra 2011). Pokiaľ si teda potom obvinený dňa 18. novembra 2011 osobne prevzal upovedomenie o verejnom zasadnutí vytýčenom na 7. novembra 2011 (písomné vyzvednutie o neúspešnom pokuse o doručenie uvedenej zásielky a možnostiach jej vyzdvihnutia bolo obvinenému zanechané dňa 7. novembra 2011), je celkom zjavné, že tento sa „vyhýbal“ prevzatíu zásielky obsahujúcej upovedomenie na termín 19. december 2011, keďže v uvedenom čase disponoval informáciou o uložení i predmetnej súdnej zásielky na pošte (túto si napokon rovnako prevzal až po termíne konania zasadnutia, a to konkrétne dňa 23. decembra 2011, a to prostredníctvom splnomocnenca). Uvedenému záveru potom svedčí (a nie odporuje) i tá skutočnosť, že obvinený mal byť po operácii vykonanej dňa 7. novembra 2011 následne 10 dní hospitalizovaný vo Fakultnej nemocnici v Banskej Bystrici.

Vzhľadom na skôr ozrejmene tak možno uzavrieť, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu treba považovať v súlade so zákonom obvinenému za doručené dňom 7. mája 2012 (viď k tomu i § 63 ods. 3 Tr. por. v znení účinnom do 31. decembra 2005 a contrario), a v nadväznosti na to potom ním podané dovolanie za podané po uplynutí zákonnej lehoty, keďže posledným dňom zákonom ustanovenej trojročnej lehoty na podanie dovolania obvineným bol štvrtok 7. máj 2015.

Najvyššiemu súdu preto nezostávalo nič iné, ako dovolanie obvineného Ing. H. Z. na neverejnom zasadnutí, bez preskúmania veci, odmietnuť podľa § 382 písm. a/ Tr. por. ako oneskorené podané.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.